

Singer Magdolna: Érző férfiak

Singer Magdolna neve garancia a minőségre. Mégis kíváncsian vártam, milyen lesz a beígért 18 személyes történet a veszteségről és a feldolgozásról.

Dr. Csókay András idegsebész történetét talán csak néhányan nem ismerik. Marcika, a házaspár legkisebb, ötödik gyermeke 20 centis vízbe fulladt a saját kertjükben, miközben a család bent volt a házban. Tömören ez történt. Miközben ez az összetett mondat egy család életét örökre megváltoztatta. Csókay Andrásnak erőt adott a hite. Biztos benne, hogy Marci a Jóistennél van, hiszen meg is üzenté.

Azt vallja: „A hit nem könnyű, munkát kell belefektetni”.

Nyáry Krisztián története is viszonylag ismert. Anno, egy író-olvasó találkozó kapcsán telefonon egyeztetünk feleségével, aki a menedzseri szerepkört is betöltötte férje mellett. Hitehetetlen volt hallani nem is olyan sokkal később, hogy már nem él. ☹ Nem tudom, hogy ha választhatnánk, melyik úton „mennénk el”: azt választanánk-e, hogy egy szörnyű diagnózis után legyen idő felkészülni arra, amire egyébként nem lehet, vagy jöjjön a vég egy pillanat alatt, legyen az infarktus, baleset vagy bármi más, ami azonnali halált okoz?

Nagyon nehéz azt megtudni, hogy ennyi volt, a hátralévő hetek, hónapok meg vannak számlálva. Egy szörnyű kór pár hónap alatt gyűrte le az asszonyt, aki két gyermekét, szerető férjét és az édesanyját hagyta hátra. Ha kétszer annyi idő jutott volna neki, akkor is még lenne negyvenegynehány éve, és akkor menne el valahol a 80. éve környékén. De neki nem adatott meg, hogy lássa felnőni a lányait, találkozzon az udvarlókkal, drukkoljon az egyetemi felvételük miatt, táncoljon az esküvőn, magához szorítsa az első vagy sokadik unokát. (Nekem külön megrázó volt olvasni, hogy Zsöme esetében először stroke-ra gyanakodott az orvos.)

Gerendás Péter édesanyját, édesapját is elvesztette már, no meg jó néhány zenésztársát, akik közül nem egy barátja is volt. Legutóbb Somló Tamást. Válása, első házasságából született gyermekeivel való kapcsolata is trauma volt, ma már másként kezelné a helyzetet.

A többi történet kevésbé vonzza a papír zsebkendőket. Bár, mindenkinek a maga fájdalma a legnagyobb... A magánéleti csalódások, válások, szakítások is hetekre, hónapokra hazavágják az ember hangulatát, de ott talán még van remény, hogy ha nem működött valakivel, akkor talán mással jobb lehet, és, ha bennünk volt a hiba, akkor talán még tudunk változtatni, mielőtt mással is kudarcos lesz.

Tudtam, hogy nem karácsonyhoz illő téma, de hát pont akkor került rá sor... És nem bántam meg, hogy elolvastam!

Szigligeti Zsuzsanna